

MÅLMEDVETENHETENS LÅNGA TANKE

Målmedvetenhet är fasthet, orubblighet, orygglighet. Den är också livsvilja och är nödvändig för självförverkligandet. Den säger: ”Jag kan, jag vill, jag vågar, jag skall.” Den är mod och uthållighet. Den är frihet från tanklöshet och självuppgivenhet

Med målmedvetenhet lär vi mest, når vi längst, lyckas vi bäst.

Medvetenhetsutvecklingen kallar planethierarkin för ”befrielsens väg”, befrielse från det lägre för förvärv av det högre, självförverkligandets väg. Vill individen med tillspetsad målmedvetenhet utvecklas på snabbaste sätt, så innebär detta ett hårt arbete. Det är det första som inskräpes hos aspiranten på lärjungaskap till planethierarkin.

Sökaren tillgodogör sig under sin utbildningstid mänsklighetens samlade erfarenhet. Men han stannar icke därvid. Han inser att ingen tid nått gränsen för utforskning av verkligheten. Han prövar alla vägar för att till slut finna sin egen väg. Det är på denna han förvärvar själv-tillit och självbestämmdhet, mod att stå ensam, mod att säga och göra det som bör sägas och göras. Det är en knivskarp väg. Många har avfallit från den genom ett outtalat ord, en ogjord handling, genom att söka undfly svårigheter eller disharmoniska förhållanden, lämna problem olösta som måste lösas.

Med sagodjuret enhörning avsågs ursprungligen Stenbocken i zodiaken. Symbolen (ett horn) betydde den tillspetsade målmedvetenhet, för vilken det finns ett enda mål, som också skall nås. Enligt legenden spetsar enhörningen på sitt horn lejonet, den självhärliga människan, vilket avser definitiva sammansmältningen av större och mindre kausalhöljet, varvid individen blir ett kausaljag.

Innan individen kan påräkna ”hjälp” från planethierarkin i och för snabbare utveckling, måste han genomgå en serie prov, som den livsokunnige omogne stupar på, klagar över och finner ”orättvisa” och därmed bevisar sin omogenhet.

Dessa prov avser dels att framdraga i dagsmedvetenheten vad som kan finnas kvar av repellerande egenskaper, av egoism och egocentricitet (omöjliggörande uppgående i kollektiva enhetsmedvetenheten), dels att konstatera procenthalten av de tolv essentiala egenskaper-na, däribland orubblighet, hållfasthet, uthållighet, lojalitet. Innan jaget kan nå essentiala atommedvetenheten, måste dessa essentiala egenskaper ha förvärvats till hundra procent.

Planethierarkin har ingen användning för drönare lika litet som för fanatiker utan endast för arbetare med sunt förnuft och full förståelse för det möjligas konst. Den begär inga orimligheter utan endast målmedvetenhet, orubblighet och uthållighet.

De två kanske största bristerna hos de flesta aspiranter är dels mod att våga, dels psykologiska felbedömningen av människor.

Man vill vara god och tänka gott om alla. Men det får ej betyda att man litar på deras lojalitet, innan man förvissat sig om att de är pålitliga, är värda verkligt förtroende, bestått proven. I regel är detta icke fallet, förrän de nått högre emotionalstadiet.

Även den aspirant, som nått därhän att inte för någon längre tid kunna uppge fullföljandet av beslutet att målmedvetet sträva efter lärjungaskapet, saknar oftast det mod som utgör en av de viktigaste förutsättningarna för att lyckas.

Det fordras mod att besluta sig för att beträda vägen, att bryta med sitt förflutna och allt vad det innebär av egna intressen, vanor, folks förändrade inställning, offra allt för det enda väsentliga. Även om lärjungen skulle stå ensam, så har han inte tid att känna detta, ty han har inte tid att tänka på sig själv.

En av de starkaste krafter, som driver individens självförverkligande, är upplevelsen av det högre, visionen av det eller vad man än vill kalla kontakten med detta högre. Svårigheten består i att hålla fast kontakten. En magnetisk förbindelseled har upprättats. Oerfarna tror lätt att detta sedan sköter sig självt. Men om de krafter, som individen ovetande alltid strömmar ner genom hans höljen, inte får omsättas i tjänande liv, så bryts kontakten med dessa och sjunker individen omärkligt tillbaka i sitt gamla tillstånd, varvid han bedrar sig själv genom förfalskning av sina handlingsmotiv. Detta är förklaringen av det alltför vanliga andliga hyckleriet. Livsförståelsen ökas endast genom att vunnen livsinsikt direkt och praktisk tillämpas i livet, och den måste ständigt övas, om den inte åter skall gå förlorad. Hos den som skall högre fordras målmedvetenhet, uthållighet och vägran att låta sig hindras av omständigheter och förhållanden.

Vår planet innehar en särställning, icke endast i vårt solsystem utan i det större klot som omfattar sju solsystem. Ingenstädes har en sådan massa monader med repellerande grundtendens samlats, ingenstädes tendensen till självisk egenart varit så intensiv. Ingenstädes har mänskligheten ådragit sig en sådan dålig skörd genom dålig sådd. Vår planet är sorgens stjärna i vårt kosmiska klot.

Men detta har så småningom även sin egen kompensation. När mänskligheten förvärvat sunt förnuft med högre mental medvetenhet, tillgodogjort sig alltid i idévärlden förefintlig kunskap om tillvaron, kan utvecklingen gå fram med jättekiv. Ty de egenskaper individerna med så mycket lidande förvärvat är desto mera koncentrerade. De möjliggör en tillspetsad målmedvetenhet, som relativt snabbt möjliggör uppnåendet av allt högre nivåer.

Vi är inte ensamma. Vi är inte slumpens lekbollar. Augoeides representerar ”guds ledning i människans liv”. Det finns en mening med vårt liv, som vi inte vet mer om än att vi en gång ska bli andrajag. Det beror på oss själva, när den inkarnationen blir möjlig: om tolv eller hundra eller tusen eller fler inkarnationer, beror på vår egen målmedvetenhet, det intresse och arbete vi ägna däråt. Vägen heter tjänandets väg.

Min Augoeides: Led mig från överklighet till verklighet, led mig från mörker till ljus, led mig från död till odödlighet.